

สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

ความมุ่งหมายในการวิจัยเรื่องนี้ เพื่อศึกษาปริมาณการใช้สิ่งพิมพ์รัฐบาลไทยที่ปรากฏในผลงานทางวิชาการของอาจารย์สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ รวมทั้งศึกษาภาษา ประเภท ขอบเขตเนื้อหา อายุ แหล่งผลิต ของสิ่งพิมพ์รัฐบาลไทยที่ได้รับการอ้างอิง และรวมไปถึงรายชื่อสิ่งพิมพ์รัฐบาลไทยที่ได้รับการอ้างอิงมากที่สุด ด้วยวิธีวิเคราะห์การอ้างอิงสิ่งพิมพ์รัฐบาลไทยที่ปรากฏในบรรณานุกรม หรือ เชิงอรรถ หรือหนังสือประกอบการค้นคว้า ในผลงานทางวิชาการของอาจารย์สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ที่พิมพ์เผยแพร่ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2521-2528 รวมจำนวนทั้งสิ้น 1,329 ชื่อเรื่อง ในจำนวนนี้เป็นผลงานทางวิชาการที่ไม่สามารถรวบรวมได้ จำนวน 63 ชื่อเรื่อง (ร้อยละ 4.7) และเป็นผลงานทางวิชาการที่รวบรวมได้ จำนวน 1,266 ชื่อเรื่อง (ร้อยละ 95.3) ของจำนวนผลงานทางวิชาการทั้งหมด โดยได้กำหนดสมมุติฐานไว้ดังนี้คือ

1. อาจารย์อ้างอิงสิ่งพิมพ์รัฐบาลไทยภาษาไทยมากกว่าภาษาต่างประเทศ
2. อาจารย์อ้างอิงสิ่งพิมพ์รัฐบาลไทยประเภทรายงานการค้นคว้าและวิจัยมากที่สุด
3. อาจารย์อ้างอิงสิ่งพิมพ์รัฐบาลไทยที่มีขอบเขตเนื้อหาในหมวดสังคมศาสตร์มากที่สุด
4. อาจารย์อ้างอิงสิ่งพิมพ์รัฐบาลไทยที่มีอายุไม่เกิน 10 ปี
5. แหล่งผลิตสิ่งพิมพ์รัฐบาลไทยที่สำคัญที่ได้รับการอ้างอิงมากที่สุดคือ สิ่งพิมพ์ของมหาวิทยาลัยซึ่งอยู่ในสังกัดทบวงมหาวิทยาลัย

จากสมมุติฐานดังกล่าว มีตัวแปรอิสระ ได้แก่ คณะ

ตัวแปรตาม ได้แก่ ประเภทของสิ่งพิมพ์รัฐบาลไทย จำนวนครั้งที่อ้างอิง อายุ

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยคือ แบบฟอร์มวิเคราะห์การอ้างอิงสิ่งพิมพ์รัฐบาลไทย ซึ่งได้แบ่งออกเป็น 2 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 บันทึกรายละเอียดเกี่ยวกับผลงานทางวิชาการของอาจารย์ สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ รายละเอียดประกอบด้วย ชื่อคณะ/สำนัก/โครงการ ชื่อผู้แต่ง ชื่อเรื่อง ปีพิมพ์

ตอนที่ 2 บันทึกรายละเอียดเกี่ยวกับสิ่งพิมพ์รัฐบาลไทยที่ได้รับการอ้างอิง ได้แก่ ชื่อ ผู้แต่ง ชื่อเรื่อง ชื่อบทความ ชื่อวารสาร ปีที่ แหล่งผลิต ประเภท ขอบเขต เนื้อหา ปีพิมพ์ และภาษา

สำหรับการวิเคราะห์ข้อมูลนั้น ได้ใช้โปรแกรมสถิติสำเร็จรูปทางสังคมศาสตร์ (Statistical Package of Social Sciences : SPSS) เพื่อหาค่าร้อยละ

สรุปผลการวิจัย

จากการวิเคราะห์การอ้างอิงสิ่งพิมพ์รัฐบาลไทยในผลงานทางวิชาการของอาจารย์สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ ดังกล่าว ปรากฏผลการวิเคราะห์ข้อมูลดังนี้คือ

1. ปริมาณการอ้างอิงสิ่งพิมพ์รัฐบาลไทย

จากจำนวนผลงานทางวิชาการที่รวบรวมได้ จำนวน 1,266 ชื่อเรื่องนั้น มีผลงานทางวิชาการที่มีการอ้างอิงแหล่งข้อมูลประเภทต่าง ๆ จำนวน 828 ชื่อเรื่อง (ร้อยละ 65.4) มีปริมาณการอ้างอิง 14,409 ครั้ง โดยเป็นผลงานทางวิชาการที่อ้างอิงสิ่งพิมพ์รัฐบาลไทย 565 ชื่อเรื่อง 3,418 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 23.7 ของปริมาณการอ้างอิงทั้งหมด โดยคณะรัฐประศาสนศาสตร์ เป็นคณะที่มีปริมาณการอ้างอิงสิ่งพิมพ์รัฐบาลไทยมากที่สุด จำนวน 1,159 ครั้ง (ร้อยละ 8) รองลงมา ได้แก่ โครงการบัณฑิตศึกษาพัฒนาสังคม จำนวน 572 ครั้ง (ร้อยละ 4) คณะสถิติประยุกต์ จำนวน 503 ครั้ง (ร้อยละ 3.5) สำนักฝึกอบรม จำนวน 134 ครั้ง (ร้อยละ 1) คณะบริหารธุรกิจ จำนวน 107 ครั้ง (ร้อยละ 0.7) หลายคณะ จำนวน 100 ครั้ง (ร้อยละ 0.7) ตามลำดับ และสำนักภาษามีปริมาณการอ้างอิงสิ่งพิมพ์รัฐบาลไทยน้อยที่สุด จำนวน 5 ครั้ง (ร้อยละ 0.0) สำหรับสำนักงานอธิการบดีไม่มีการอ้างอิงสิ่งพิมพ์รัฐบาลไทย

จากจำนวนผลงานทางวิชาการที่มีการอ้างอิงสิ่งพิมพ์รัฐบาลไทย จำนวน 565 ชื่อเรื่อง ซึ่งมีปริมาณการอ้างอิงสิ่งพิมพ์รัฐบาลไทย 3,418 ครั้ง ดังกล่าวมาแล้วนั้น ปรากฏว่าเป็นการอ้างอิงสิ่งพิมพ์รัฐบาลไทยที่ไม่สมบูรณ์และไม่สามารถนำมาวิเคราะห์ได้ จำนวน 265 ครั้ง (ร้อยละ 7.8) ของปริมาณการอ้างอิงสิ่งพิมพ์รัฐบาลไทยทั้งหมด และเป็นการอ้างอิงสิ่งพิมพ์รัฐบาลไทยที่สมบูรณ์ และสามารถนำมาวิเคราะห์ได้ จำนวน 3,153 ครั้ง (ร้อยละ 92.2)

2. ภาษาของสิ่งพิมพ์รัฐบาลไทยที่ได้รับการอ้างอิง

จากการวิเคราะห์ภาษาของสิ่งพิมพ์รัฐบาลไทยที่ได้รับการอ้างอิง พบว่าสิ่งพิมพ์รัฐบาลไทยภาษาไทยได้รับการอ้างอิงมากกว่าสิ่งพิมพ์รัฐบาลไทยภาษาอังกฤษ คิด เป็นอัตราส่วนร้อยละ 82.8 : 17.2 เมื่อนำภาษาของสิ่งพิมพ์รัฐบาลไทยที่ได้รับการอ้างอิง จำแนกตามคณะ/สำนัก/โครงการ ปรากฏว่า ทุกคณะ/สำนัก/โครงการ ต่างอ้างอิงสิ่งพิมพ์รัฐบาลไทยภาษาไทยมากกว่าสิ่งพิมพ์รัฐบาลไทยภาษาอังกฤษ ทั้งนี้ยกเว้น สำนักบรรณสารการพัฒนา และสำนักภาษาที่อ้างอิงภาษาไทยเพียงภาษาเดียว โดยมีปริมาณการอ้างอิงดังนี้ สำนักฝึกอบรม อ้างอิงสิ่งพิมพ์รัฐบาลไทยร้อยละ 96.5 ของปริมาณการอ้างอิงภายในสำนัก คณะรัฐประศาสนศาสตร์ อ้างอิงสิ่งพิมพ์รัฐบาลไทยร้อยละ 95.1 หลายคณะ อ้างอิงสิ่งพิมพ์รัฐบาลไทยภาษาไทย ร้อยละ 91.4 คณะพัฒนาการเศรษฐกิจ อ้างอิงสิ่งพิมพ์รัฐบาลไทยภาษาไทย ร้อยละ 81.1 โครงการบัณฑิตศึกษาพัฒนาสังคม อ้างอิงสิ่งพิมพ์รัฐบาลไทยภาษาไทย ร้อยละ 81 คณะบริหารธุรกิจ อ้างอิงสิ่งพิมพ์รัฐบาลไทยภาษาไทย ร้อยละ 67.4 คณะสถิติประยุกต์ อ้างอิงสิ่งพิมพ์รัฐบาลไทยภาษาไทย ร้อยละ 56.2 ตามลำดับ

3. ประเภทของสิ่งพิมพ์รัฐบาลไทยที่ได้รับการอ้างอิง

เมื่อศึกษาถึงประเภทของสิ่งพิมพ์รัฐบาลไทยที่ได้รับการอ้างอิงทั้งหมด พบว่าประเภทของสิ่งพิมพ์รัฐบาลไทยที่ได้รับการอ้างอิงมากที่สุด ได้แก่ รายงานการค้นคว้าและวิจัย มีการอ้างอิง 923 ครั้ง (ร้อยละ 29.3) รองลงมาคือ วารสาร มีการอ้างอิง 844 ครั้ง (ร้อยละ 26.8) และระเบียบ กฎข้อบังคับ และคู่มือ มีการอ้างอิง 415 ครั้ง (ร้อยละ 13.2) ตามลำดับ ส่วนประเภทของสิ่งพิมพ์รัฐบาลไทยที่ได้รับการอ้างอิงน้อยที่สุด ได้แก่ ภาพยนตร์ และสไลด์ทัศนวัสดุ ซึ่งได้รับการอ้างอิง จำนวน 1 ครั้ง และประเภทของสิ่งพิมพ์รัฐบาลไทยที่ไม่ได้รับการอ้างอิงเลย ได้แก่ ร่างกฎหมายและมติ ผลการพิจารณา คำพิพากษาและความเห็นศาล และข่าวที่ให้แก่หนังสือพิมพ์ เมื่อนำสิ่งพิมพ์รัฐบาลไทยที่ได้รับการอ้างอิงจำแนกตามคณะ/สำนัก/โครงการ ผลปรากฏว่า คณะสถิติประยุกต์ สำนักบรรณสารการพัฒนา สำนักฝึกอบรม โครงการบัณฑิตศึกษาพัฒนาสังคม คณะพัฒนาการเศรษฐกิจ คณะบริหารธุรกิจ ต่างก็อ้างอิงสิ่งพิมพ์รัฐบาลไทยประเภทรายงานการค้นคว้าและวิจัยมากที่สุด คิด เป็นร้อยละ 43.8, 42.1, 37.5, 30.2, 28.3 และ 27.4 ของปริมาณการอ้างอิงสิ่งพิมพ์รัฐบาลไทยในแต่ละคณะ/สำนัก/โครงการ ตามลำดับ ในขณะที่คณะรัฐประศาสนศาสตร์ และสำนักภาษา อ้างอิงสิ่งพิมพ์รัฐบาลไทยประเภทวารสารมากที่สุด คิด เป็นร้อยละ

42.9 และ 60 ตามลำดับ และหลายคณะ อ้างถึงสิ่งพิมพ์รัฐบาลไทยประเภทระเบียบ กฎข้อบังคับ และคู่มือ มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 31.3 สำหรับประเภทของสิ่งพิมพ์รัฐบาลไทยที่ได้รับการอ้างอิงในอันดับรอง ๆ ลงมาในแต่ละคณะ/สำนัก/โครงการ มีดังนี้

คณะบริหารธุรกิจ อ้างถึงสิ่งพิมพ์รัฐบาลไทยประเภทระเบียบ กฎข้อบังคับ คู่มือ และวารสารรองลงมาในอันดับที่เท่ากัน คิดเป็นร้อยละ 14.7 และประเภทรายงานคณะกรรมการได้รับการอ้างอิงน้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 5.3

คณะพัฒนาการเศรษฐกิจ อ้างถึงสิ่งพิมพ์รัฐบาลไทยประเภทวารสาร และระเบียบ กฎข้อบังคับ และคู่มือ รองลงมาตามลำดับ คิดเป็นร้อยละ 16.9 และ 14.9 ส่วนสิ่งพิมพ์รัฐบาลไทยประเภทกฎหมายและประมวลกฎหมายได้รับการอ้างอิงน้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 0.2

คณะรัฐประศาสนศาสตร์ อ้างถึงสิ่งพิมพ์รัฐบาลไทยประเภทรายงานการค้นคว้าและวิจัย และระเบียบ กฎข้อบังคับ และคู่มือรองลงมาตามลำดับ คิดเป็นร้อยละ 22.9 และ 11.7 ส่วนสิ่งพิมพ์รัฐบาลไทยประเภทภาพยนตร์ โสตทัศนวัสดุ ได้รับการอ้างอิงน้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 0.1

คณะสถิติประยุกต์ อ้างถึงสิ่งพิมพ์รัฐบาลไทยประเภทรายงานสถิติและวารสาร รองลงมาตามลำดับ คิดเป็นร้อยละ 20.7 และ 9.8 ส่วนสิ่งพิมพ์รัฐบาลไทยประเภทบรรณานุกรม และรายชื่อได้รับการอ้างอิงน้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 0.2

สำนักฝึกอบรม อ้างถึงสิ่งพิมพ์รัฐบาลไทยประเภทวารสารและเรื่องราวและรายละเอียดต่าง ๆ รองลงมาตามลำดับ คิดเป็นร้อยละ 33.9 และ 8.7 ส่วนสิ่งพิมพ์รัฐบาลไทยประเภทรายงานสถิติได้รับการอ้างอิงน้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 0.9

สำนักบรรณสารการพัฒนา อ้างถึงสิ่งพิมพ์รัฐบาลไทยประเภทวารสารและระเบียบ กฎข้อบังคับ และคู่มือ รองลงมาตามลำดับ คิดเป็นร้อยละ 26.4 และ 21 ส่วนสิ่งพิมพ์รัฐบาลไทยประเภทรายงานการประชุมได้รับการอ้างอิงน้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 10.5

สำนักภาษา อ้างถึงสิ่งพิมพ์รัฐบาลไทยประเภทรายงานการค้นคว้าและวิจัย รองลงมาคิดเป็นร้อยละ 40

โครงการบัณฑิตศึกษาพัฒนาสังคม อ้างถึงสิ่งพิมพ์รัฐบาลไทยประเภทวารสารและระเบียบ กฎข้อบังคับ และคู่มือ รองลงมาตามลำดับ คิดเป็นร้อยละ 21.7 และ 17.6 ส่วนสิ่งพิมพ์รัฐบาลไทยประเภทบรรณานุกรมและรายชื่อได้รับการอ้างอิงน้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 0.3

หลายคณะ อ้างถึงสิ่งพิมพ์รัฐบาลไทยประเภท เรื่องราวและรายละเอียดต่าง ๆ เป็นอันดับที่ 2 และอ้างถึงรายงานการค้นคว้าและวิจัยและวารสารรองลงมาในอันดับที่เท่ากัน คิดเป็นร้อยละ 16.1 และ 15

ส่วนสิ่งพิมพ์รัฐบาลไทยประเภทร่างกฎหมายและมติ ผลการพิจารณา คำพิพากษา และความเห็นศาล ข่าวกึ่งที่ให้แก่หนังสือพิมพ์ ไม่ได้รับการอ้างถึงเลยในทุกคณะ/สำนัก/โครงการ

4. ขอบเขตเนื้อหาของสิ่งพิมพ์รัฐบาลไทยที่ได้รับการอ้างถึง

จากการวิเคราะห์ขอบเขตเนื้อหาของสิ่งพิมพ์รัฐบาลไทยที่ได้รับการอ้างถึงทั้งหมด ผลปรากฏว่า ขอบเขตเนื้อหาของสิ่งพิมพ์รัฐบาลไทยที่ได้รับการอ้างถึงมากที่สุด ได้แก่ หมวดสังคมศาสตร์ (H-HX) ได้รับการอ้างถึง จำนวน 1,893 ครั้ง (ร้อยละ 60) ของปริมาณการอ้างถึงทั้งหมด รองลงมา ได้แก่ หมวดรัฐศาสตร์ (J) ได้รับการอ้างถึง จำนวน 493 ครั้ง (ร้อยละ 15.6) และหมวดกฎหมาย (K) ได้รับการอ้างถึง จำนวน 281 ครั้ง (ร้อยละ 8.9) ส่วนหมวดที่ได้รับการอ้างถึงน้อยที่สุดคือหมวดยุทธศาสตร์ (U) มีการอ้างถึง จำนวน 3 ครั้ง (ร้อยละ 0.1) สำหรับหมวดที่ไม่ได้รับการอ้างถึงเลยได้แก่หมวดเรื่องทั่วไป (A) หมวดประวัติศาสตร์เบ็ดเตล็ด (C) หมวดประวัติศาสตร์อเมริกา: ชีกโลกตะวันตก (E-F) หมวดดนตรี (M) และหมวดนาวิกศาสตร์ (V) เมื่อนำขอบเขตเนื้อหาที่ได้รับการอ้างถึงมาจำแนกตามปริมาณการอ้างถึงของคณะ/สำนัก/โครงการ พบว่า

คณะบริหารธุรกิจ อ้างถึงสิ่งพิมพ์รัฐบาลไทยที่มีขอบเขตเนื้อหาในหมวดสังคมศาสตร์ (H-HX) มากที่สุด ร้อยละ 66.3 ของปริมาณการอ้างถึงภายในคณะ รองลงมาคือ หมวดรัฐศาสตร์ (J) ร้อยละ 10.5 และหมวดการศึกษา (L) ร้อยละ 9.4 ตามลำดับ หมวดที่ได้รับการอ้างถึงน้อยที่สุดคือ หมวดประวัติศาสตร์ทั่วไป และประวัติศาสตร์โลกเก่า : ชีกโลกตะวันออก (D) หมวดภูมิศาสตร์ แผนที่ มานุษยวิทยา สันตนาการ (G) หมวดภาษาและวรรณคดี (P) หมวดวิทยาศาสตร์ (Q) ในปริมาณที่เท่ากัน ร้อยละ 1.1

คณะพัฒนาการเศรษฐกิจ อ้างถึงสิ่งพิมพ์รัฐบาลไทยที่มีขอบเขตเนื้อหาในหมวดสังคมศาสตร์ (H-HX) มากที่สุด ร้อยละ 84.5 รองลงมาคือ หมวดรัฐศาสตร์ (J) ร้อยละ 5.5 และหมวดกฎหมาย (K) ร้อยละ 3.4 ตามลำดับ หมวดที่ได้รับการอ้างถึงน้อยที่สุดคือ หมวดประวัติศาสตร์ทั่วไปและประวัติศาสตร์โลกเก่า : ชีกโลกตะวันออก (D) หมวดภูมิศาสตร์ แผนที่ มานุษยวิทยา สันตนาการ (G) ในปริมาณที่เท่ากันคือ ร้อยละ 0.2

คณะรัฐประศาสนศาสตร์ อ้างถึงสิ่งพิมพ์รัฐบาลไทยที่มีขอบเขตเนื้อหาในหมวดวิชา สังคมศาสตร์ (H-HX) มากที่สุด ร้อยละ 47.3 รองลงมาคือ หมวดรัฐศาสตร์ (J) ร้อยละ 26.8 และหมวดกฎหมาย (K) ร้อยละ 14.5 ตามลำดับ หมวดที่ได้รับการอ้างอิงน้อยที่สุดคือ หมวดเกษตรกรรม (S) และหมวดบรรณานุกรมและบรรณารักษศาสตร์ (Z) ในปริมาณที่เท่ากันคือ ร้อยละ 0.1

คณะสถิติประยุกต์ อ้างถึงสิ่งพิมพ์รัฐบาลไทยที่มีขอบเขตเนื้อหาในหมวดสังคมศาสตร์ (H-HX) มากที่สุด ร้อยละ 62.4 รองลงมาคือ หมวดรัฐศาสตร์ (J) ร้อยละ 14.3 และหมวดเกษตรกรรม (S) ร้อยละ 7.9 ตามลำดับ หมวดที่ได้รับการอ้างอิงน้อยที่สุดคือ หมวดศาสนา (BL-BX) และหมวดจิตรศิลป์ (N) ในปริมาณที่เท่ากันคือ ร้อยละ 0.2

สำนักฝึกอบรม อ้างถึงสิ่งพิมพ์รัฐบาลไทยที่มีขอบเขตเนื้อหาในหมวดสังคมศาสตร์ (H-HX) มากที่สุด ร้อยละ 47.8 รองลงมาคือ หมวดการศึกษา (L) อ้างถึงร้อยละ 26.1 และ หมวดรัฐศาสตร์ (J) อ้างถึงร้อยละ 13.9 ตามลำดับ และหมวดที่ได้รับการอ้างอิงน้อยที่สุดคือ หมวดประวัติศาสตร์โลกเก่า : ชิกโลกตะวันออก (D) ร้อยละ 0.9

สำนักบรรณสารการพัฒนา อ้างถึงสิ่งพิมพ์รัฐบาลไทยที่มีขอบเขตเนื้อหาในหมวด บรรณานุกรมและบรรณารักษศาสตร์ (Z) มากที่สุด ร้อยละ 63.2 รองลงมาคือ หมวดสังคมศาสตร์ (H-HX) ร้อยละ 21 และหมวดวิทยาศาสตร์ (Q) ร้อยละ 15.8 ตามลำดับ ส่วนหมวดอื่น ๆ ไม่ได้ รับการอ้างอิงเลย

โครงการบัณฑิตศึกษาพัฒนาสังคม อ้างถึงสิ่งพิมพ์รัฐบาลไทยที่มีขอบเขตเนื้อหาใน หมวดสังคมศาสตร์ (H-HX) มากที่สุด ร้อยละ 62.9 รองลงมาคือ หมวดกฎหมาย (K) ร้อยละ 10 และหมวดรัฐศาสตร์ (J) ร้อยละ 8.4 ตามลำดับ และหมวดที่ได้รับการอ้างอิงน้อยที่สุดคือ หมวด ประวัติศาสตร์ทั่วไปและประวัติศาสตร์โลกเก่า : ชิกโลกตะวันออก (D) ร้อยละ 0.1

หลายคณะ อ้างถึงสิ่งพิมพ์รัฐบาลไทยที่มีขอบเขตเนื้อหาในหมวดสังคมศาสตร์ (H-HX) มากที่สุด ร้อยละ 71 รองลงมาคือ หมวดรัฐศาสตร์ (J) ร้อยละ 11.8 และหมวด วิทยาศาสตร์ (Q) ร้อยละ 3.2 ตามลำดับ หมวดที่ได้รับการอ้างอิงน้อยที่สุด คือ หมวดภูมิศาสตร์

แผนที่ มาณุษยวิทยา สันตนาการ (G) และหมวดภาษาและวรรณคดี (P) ในปริมาณที่เท่ากัน ร้อยละ 1.1

เมื่อศึกษาในรายละเอียดในหมวดหมู่ย่อย เฉพาะหมวดสังคมศาสตร์ ตามที่ได้รับการอ้างอิงจำแนกตามคณะ/สำนัก/โครงการ พบว่า สิ่งพิมพ์รัฐบาลไทยในหมวดสถานะทางเศรษฐกิจ (HC) ได้รับการอ้างอิงมากที่สุด ร้อยละ 20.8 ของปริมาณการอ้างอิงทั้งหมดภายในหมวดสังคมศาสตร์ รองลงมาคือ หมวดที่ดิน การเกษตร อุตสาหกรรม (HD) และหมวดครอบครัว (HQ) ร้อยละ 19.3 และ 9 ตามลำดับ หมวดที่ได้รับการอ้างอิงน้อยที่สุด ได้แก่ หมวดสังคมนิยม (HX) ร้อยละ 0.1 ส่วนหมวดที่ไม่ได้รับการอ้างอิงเลยคือ หมวดสมาคม สายลับ (HS)

5. อายุของสิ่งพิมพ์รัฐบาลไทยที่ได้รับการอ้างอิง

ในการวิเคราะห์อายุของสิ่งพิมพ์รัฐบาลไทยที่ได้รับการอ้างอิง ผลปรากฏว่า สิ่งพิมพ์รัฐบาลไทยที่ได้รับการอ้างอิงมากที่สุดอยู่ในช่วงอายุ 0-5 ปี คิดเป็นร้อยละ 62.5 ของสิ่งพิมพ์รัฐบาลไทยที่ได้รับการอ้างอิงทั้งหมด ช่วงอายุของสิ่งพิมพ์รัฐบาลไทยที่ได้รับการอ้างอิงในอันดับที่รองลงมา ได้แก่ ช่วงอายุ 6-10 ปี และ 11-15 ปี คิดเป็นร้อยละ 20.5 และ 7.5 ตามลำดับ เมื่อศึกษา กลุ่มอายุของสิ่งพิมพ์รัฐบาลไทยที่ได้รับการอ้างอิงจำแนกตามคณะ พบว่า เกือบทุกคณะ/สำนัก/โครงการ ต่างอ้างอิงสิ่งพิมพ์รัฐบาลไทยในช่วงอายุ 0-5 ปี มากที่สุด โดยมีหลายคณะอ้างอิงสิ่งพิมพ์รัฐบาลไทยในช่วงอายุดังกล่าว ร้อยละ 78.5 ของปริมาณการอ้างอิงภายในคณะ คณะพัฒนาการเศรษฐกิจอ้างอิง ร้อยละ 77.1 คณะบริหารธุรกิจและสำนักบรรณสารการพัฒนา อ้างอิงในปริมาณที่เท่ากันคือ ร้อยละ 68.4 คณะสถิติประยุกต์ อ้างอิงร้อยละ 61 โครงการบัณฑิตศึกษาพัฒนาสังคมอ้างอิงร้อยละ 60.2 สำนักฝึกอบรมอ้างอิงร้อยละ 59.1 และคณะรัฐประศาสนศาสตร์ อ้างอิงร้อยละ 57.2 ตามลำดับ สำหรับสิ่งพิมพ์รัฐบาลไทยที่อยู่ในช่วงอายุ 6-10 ปี ที่ได้รับการอ้างอิงในอันดับรองลงมา ได้แก่ คณะสถิติประยุกต์ อ้างอิงร้อยละ 27.3 โครงการบัณฑิตศึกษาพัฒนาสังคม อ้างอิงร้อยละ 22.1 สำนักบรรณสารการพัฒนา อ้างอิงร้อยละ 21 คณะรัฐประศาสนศาสตร์ อ้างอิงร้อยละ 20 สำนักภาษาอ้างอิงร้อยละ 20 สำนักฝึกอบรม อ้างอิงร้อยละ 19.1 คณะบริหารธุรกิจ อ้างอิงร้อยละ 17.9 คณะพัฒนาการเศรษฐกิจ อ้างอิงร้อยละ 14.5 ตามลำดับ ส่วนช่วงอายุของสิ่งพิมพ์รัฐบาลไทยที่ได้รับการอ้างอิงเป็นอันดับสามนั้น ปรากฏว่า อ้างอิงแตกต่างกันดังนี้ คือ คณะ/สำนัก/โครงการ ที่อ้างอิงสิ่งพิมพ์รัฐบาลไทยในช่วงอายุ 11-15 ปี เป็นอันดับสาม ได้แก่ สำนักฝึกอบรมอ้างอิงร้อยละ 14.8

ของปริมาณการอ้างอิงภายในสำนัก คณะบริหารธุรกิจและคณะสถิติประยุกต์ อ้างอิงในปริมาณที่เท่ากันคือ ร้อยละ 8.4 โครงการบัณฑิตศึกษาพัฒนาสังคม อ้างอิงร้อยละ 7.4 คณะพัฒนาการเศรษฐกิจ อ้างอิงร้อยละ 4.8 แต่สำนักบรรณสารการพัฒนา จะอ้างอิงสิ่งพิมพ์รัฐบาลไทยในช่วงอายุ 11-15 ปี และ 16-20 ปี ในปริมาณที่เท่ากันคือ ร้อยละ 5.3 ในขณะที่คณะรัฐประศาสนศาสตร์และทฤษฎี คณะอ้างอิงสิ่งพิมพ์รัฐบาลไทย ในช่วงอายุ 20 ปีขึ้นไป เป็นอันดับสาม โดยอ้างอิงร้อยละ 9.5 และ 7.5 ตามลำดับ ทั้งนี้ยกเว้นสำนักภาษาจะอ้างอิงสิ่งพิมพ์รัฐบาลไทย ในช่วงอายุ 11-15 ปี และ 20 ปีขึ้นไป ในปริมาณที่เท่ากันคือ ร้อยละ 40 มากที่สุด ส่วนช่วงอายุ 0-5 ปี และ 16-20 ปี ไม่ได้รับการอ้างอิงเลย

6. แหล่งผลิตสิ่งพิมพ์รัฐบาลไทยที่ได้รับการอ้างอิง

เมื่อนำสิ่งพิมพ์รัฐบาลไทยที่ได้รับการอ้างอิงมาวิเคราะห์เพื่อศึกษาแหล่งที่ผลิตสิ่งพิมพ์รัฐบาลไทย ผลการวิจัยปรากฏว่า แหล่งผลิตสิ่งพิมพ์รัฐบาลไทย ซึ่งได้รับการอ้างอิงมากที่สุด ได้แก่ สิ่งพิมพ์รัฐบาลไทยที่ออกโดยมหาวิทยาลัย ในสังกัดทบวงมหาวิทยาลัย ได้รับการอ้างอิงเป็นจำนวน 1,309 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 41.6 ของปริมาณการอ้างอิงทั้งหมด รองลงมา ได้แก่ สำนักนายกรัฐมนตรี ได้รับการอ้างอิงเป็นจำนวน 1,059 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 33.6 และสิ่งพิมพ์ของกระทรวงมหาดไทย ได้รับการอ้างอิงเป็นจำนวน 293 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 9.2 สำหรับสิ่งพิมพ์รัฐบาลไทยที่ได้รับการอ้างอิงน้อยที่สุด คือ กระทรวงการต่างประเทศ ได้รับการอ้างอิงเป็นจำนวน 2 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 0.1 เมื่อศึกษาถึงการอ้างอิงสิ่งพิมพ์รัฐบาลไทยในแต่ละกระทรวงของอาจารย์แต่ละคณะ/สำนัก/โครงการ ผลของการวิจัยปรากฏรายละเอียดดังต่อไปนี้

คณะบริหารธุรกิจ อ้างอิงสิ่งพิมพ์รัฐบาลไทยของสำนักนายกรัฐมนตรีมากที่สุด จำนวน 38 ครั้ง (ร้อยละ 40) โดยอ้างอิงสิ่งพิมพ์ของสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ จำนวน 13 ครั้ง (ร้อยละ 34.2) มากเป็นอันดับ 1 สำนักงานสถิติแห่งชาติ จำนวน 9 ครั้ง (ร้อยละ 23.7) สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี จำนวน 6 ครั้ง (ร้อยละ 15.8) ตามลำดับ

สิ่งพิมพ์รัฐบาลไทยที่ได้รับการอ้างอิงในอันดับรองลงมา คือ สิ่งพิมพ์ของมหาวิทยาลัยในสังกัดทบวงมหาวิทยาลัย จำนวน 32 ครั้ง (ร้อยละ 33.7) โดยอ้างอิงสิ่งพิมพ์ของสถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ จำนวน 15 ครั้ง (ร้อยละ 46.9) มากเป็นอันดับ 1 อันดับ 2 คือ สิ่งพิมพ์ของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย จำนวน 9 ครั้ง (ร้อยละ 28.1) อันดับ 3 คือ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ จำนวน 4 ครั้ง (ร้อยละ 12.5) ตามลำดับ

สิ่งพิมพ์รัฐบาลไทยของกระทรวงที่ได้รับการอ้างอิงเป็นอันดับสามคือ กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ จำนวน 10 ครั้ง (ร้อยละ 10.5) โดยอ้างอิงสิ่งพิมพ์ของสำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร จำนวน 6 ครั้ง (ร้อยละ 60) กรมพัฒนาที่ดิน จำนวน 3 ครั้ง (ร้อยละ 30) สำนักงานปลัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ จำนวน 1 ครั้ง (ร้อยละ 10) ตามลำดับ

กระทรวงที่ได้รับการอ้างอิงน้อยที่สุดคือ กระทรวงวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและการพลังงาน จำนวน 1 ครั้ง (ร้อยละ 1) ส่วนสิ่งพิมพ์ของกระทรวงกลาโหม กระทรวงการคลัง กระทรวงการต่างประเทศ กระทรวงคมนาคม กระทรวงยุติธรรม กระทรวงศึกษาธิการ กระทรวงสาธารณสุข ไม่ได้รับการอ้างอิงเลย

คณะกรรมการเศรษฐกิจ อ้างถึงสิ่งพิมพ์รัฐบาลไทยของสำนักนายกรัฐมนตรี และสิ่งพิมพ์ของมหาวิทยาลัยในสังกัดทบวงมหาวิทยาลัยในปริมาณที่ใกล้เคียงกันมากคือ สำนักนายกรัฐมนตรี จำนวน 167 ครั้ง (ร้อยละ 35.1) สิ่งพิมพ์ของมหาวิทยาลัยในสังกัดทบวงมหาวิทยาลัย จำนวน 166 ครั้ง (ร้อยละ 34.9) สำหรับสิ่งพิมพ์ของสำนักนายกรัฐมนตรีที่ได้รับการอ้างอิงนั้นเป็นสิ่งพิมพ์ของสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ จำนวน 121 ครั้ง (ร้อยละ 72.4) มากเป็นอันดับ 1 สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี จำนวน 15 ครั้ง (ร้อยละ 9) และสำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี จำนวน 13 ครั้ง (ร้อยละ 7.8) ตามลำดับ

สิ่งพิมพ์รัฐบาลไทยที่ได้รับการอ้างอิงในอันดับรองลงมาคือสิ่งพิมพ์ของมหาวิทยาลัย สังกัดทบวงมหาวิทยาลัย โดยอ้างอิงสถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ มากเป็นอันดับ 1 จำนวน 92 ครั้ง (ร้อยละ 55.4) มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ จำนวน 34 ครั้ง (ร้อยละ 20.5) และมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ จำนวน 25 ครั้ง (ร้อยละ 15.1) ตามลำดับ

สิ่งพิมพ์รัฐบาลไทยของกระทรวงที่ได้รับการอ้างอิงถึง เป็นอันดับ 3 คือ หน่วยราชการอิสระ จำนวน 40 ครั้ง (ร้อยละ 8.4) โดยเป็นสิ่งพิมพ์ของธนาคารแห่งประเทศไทย เพียงหน่วยงานเดียวเท่านั้น

กระทรวงที่ได้รับการอ้างอิงถึงน้อยที่สุดคือ กระทรวงอุตสาหกรรม จำนวน 1 ครั้ง (ร้อยละ 0.2) ส่วนสิ่งพิมพ์ของกระทรวงกลาโหม กระทรวงการต่างประเทศ กระทรวงคมนาคม กระทรวงยุติธรรม ไม่ได้รับการอ้างอิงถึงเลย

คณะรัฐประศาสนศาสตร์ อ้างถึงสิ่งพิมพ์รัฐบาลไทยของมหาวิทยาลัย สังกัดทบวง-มหาวิทยาลัยมากที่สุด จำนวน 475 ครั้ง (ร้อยละ 42.6) โดยอ้างอิงถึงสิ่งพิมพ์ของสถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ จำนวน 248 ครั้ง (ร้อยละ 52.2) มากเป็นอันดับ 1 อันดับ 2 คือ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ จำนวน 123 ครั้ง (ร้อยละ 25.9) และจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย จำนวน 60 ครั้ง (ร้อยละ 12.6) ตามลำดับ

สำหรับสิ่งพิมพ์รัฐบาลไทยที่ได้รับการอ้างอิงถึงในอันดับรองลงมาคือ สำนักนายกรัฐมนตรี จำนวน 349 ครั้ง (ร้อยละ 31.4) โดยอ้างอิงถึงสิ่งพิมพ์ของสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี จำนวน 165 ครั้ง (ร้อยละ 47.3) สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการพลเรือน จำนวน 61 ครั้ง (ร้อยละ 17.5) และสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ จำนวน 48 ครั้ง (ร้อยละ 13.8) ตามลำดับ

สิ่งพิมพ์รัฐบาลไทยของกระทรวงที่ได้รับการอ้างอิงถึง เป็นอันดับ 3 คือ กระทรวงมหาดไทย จำนวน 143 ครั้ง (ร้อยละ 12.9) โดยอ้างอิงถึงสิ่งพิมพ์ของกรมการปกครอง จำนวน 77 ครั้ง (ร้อยละ 53.8) สำนักงานปลัดกระทรวง จำนวน 26 ครั้ง (ร้อยละ 18.2) และกรมตำรวจ จำนวน 22 ครั้ง (ร้อยละ 15.4) ตามลำดับ

กระทรวงที่ได้รับการอ้างอิงถึงน้อยที่สุดคือ กระทรวงคมนาคม จำนวน 1 ครั้ง (ร้อยละ 0.1) สิ่งพิมพ์รัฐบาลไทยที่ไม่ได้รับการอ้างอิงถึงเลยคือ สิ่งพิมพ์ของกระทรวงอุตสาหกรรม

คณะสถิติประยุกต์ อ้างถึงสิ่งพิมพ์รัฐบาลไทยของมหาวิทยาลัย สังกัดทบวงมหาวิทยาลัย มากที่สุด จำนวน 218 ครั้ง (ร้อยละ 45.5) โดยอ้างถึงสิ่งพิมพ์ของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยมาก เป็นอันดับ 1 จำนวน 64 ครั้ง (ร้อยละ 29.4) อันดับ 2 คือ สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ จำนวน 58 ครั้ง (ร้อยละ 26.6) และอันดับ 3 คือ มหาวิทยาลัยมหิดล จำนวน 38 ครั้ง (ร้อยละ 17.4) ตามลำดับ

สำหรับสิ่งพิมพ์รัฐบาลไทยที่ได้รับการอ้างถึงในอันดับรองลงมาคือ สำนักนายกรัฐมนตรี จำนวน 138 ครั้ง (ร้อยละ 28.8) โดยอ้างถึงสิ่งพิมพ์ของสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการ เศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติมากเป็นอันดับ 1 จำนวน 72 ครั้ง (ร้อยละ 52.2) อันดับ 2 คือ สำนักงานสถิติแห่งชาติ จำนวน 51 ครั้ง (ร้อยละ 37) และอันดับ 3 มี 2 หน่วยงาน คือ สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรีและสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ จำนวน 5 ครั้ง (ร้อยละ 3.6) ตามลำดับ

สิ่งพิมพ์รัฐบาลไทยของกระทรวงที่ได้รับการอ้างถึงเป็นอันดับสามคือ กระทรวง เกษตรและสหกรณ์ จำนวน 42 ครั้ง (ร้อยละ 8.8) โดยอ้างถึงสิ่งพิมพ์ของสำนักงานเศรษฐกิจ การเกษตร จำนวน 10 ครั้ง (ร้อยละ 23.8) กรมชลประทาน จำนวน 9 ครั้ง (ร้อยละ 21.4) และกรมพัฒนาที่ดิน จำนวน 7 ครั้ง (ร้อยละ 16.7) ตามลำดับ

กระทรวงที่ได้รับการอ้างถึงน้อยที่สุดคือ กระทรวงการคลังและกระทรวงศึกษาธิการ ในปริมาณที่เท่ากัน จำนวน 3 ครั้ง (ร้อยละ 0.6) สิ่งพิมพ์รัฐบาลไทยที่ไม่ได้รับการอ้างถึงเลย คือ สิ่งพิมพ์ของกระทรวงกลาโหม กระทรวงการต่างประเทศ กระทรวงการคลัง กระทรวงพาณิชย์ กระทรวงยุติธรรม และกระทรวงอุตสาหกรรม

สำนักฝึกอบรม อ้างถึงสิ่งพิมพ์รัฐบาลไทยของมหาวิทยาลัย สังกัดทบวงมหาวิทยาลัย มากที่สุด จำนวน 69 ครั้ง (ร้อยละ 60) โดยอ้างถึงสิ่งพิมพ์ของสถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ มากเป็นอันดับ 1 จำนวน 36 ครั้ง (ร้อยละ 52.2) อันดับ 2 คือ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ จำนวน 17 ครั้ง (ร้อยละ 24.6) และอันดับ 3 คือ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย จำนวน 6 ครั้ง (ร้อยละ 8.7) ตามลำดับ

สำหรับสิ่งพิมพ์รัฐบาลไทยที่ได้รับการอ้างอิงในอันดับรองลงมาคือ สำนักนายกรัฐมนตรี จำนวน 33 ครั้ง (ร้อยละ 28.7) โดยอ้างอิงสิ่งพิมพ์ของสำนักงานคณะกรรมการข้าราชการพลเรือน มากเป็นอันดับ 1 จำนวน 11 ครั้ง (ร้อยละ 33.3) อันดับ 2 คือ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษา แห่งชาติ จำนวน 9 ครั้ง (ร้อยละ 27.3) และอันดับ 3 คือ สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการ เศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ จำนวน 8 ครั้ง (ร้อยละ 24.3) ตามลำดับ

สิ่งพิมพ์รัฐบาลไทยของกระทรวงที่ได้รับการอ้างอิงเป็นอันดับ 3 คือ กระทรวง สาธารณสุข จำนวน 4 ครั้ง (ร้อยละ 3.5) โดยเป็นสิ่งพิมพ์ของสำนักงานคณะกรรมการอาหารและ ยาทั้งหมด

กระทรวงที่ได้รับการอ้างอิงน้อยที่สุด คือ กระทรวงกลาโหมและกระทรวงการคลัง โดยอ้างอิงในปริมาณที่เท่ากันคือ จำนวน 1 ครั้ง (ร้อยละ 0.9)

สำนักบรรณสารการพัฒนา อ้างถึงสิ่งพิมพ์รัฐบาลไทยของมหาวิทยาลัย สังกัดทบวง- มหาวิทยาลัยมากที่สุด จำนวน 15 ครั้ง (ร้อยละ 78.9) โดยอ้างอิงสิ่งพิมพ์ของ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยมากที่สุด จำนวน 6 ครั้ง (ร้อยละ 40) สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ จำนวน 3 ครั้ง (ร้อยละ 20) มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช จำนวน 2 ครั้ง (ร้อยละ 13.3) ตามลำดับ

สำหรับสิ่งพิมพ์รัฐบาลไทยที่ได้รับการอ้างอิงในอันดับรองลงมาคือ สำนักนายกรัฐมนตรี โดยอ้างอิงสิ่งพิมพ์ของสำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการพลเรือน และสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุนในปริมาณที่เท่ากันคือ จำนวน 1 ครั้ง (ร้อยละ 33.3)

สิ่งพิมพ์ของกระทรวงที่ได้รับการอ้างอิงเป็นอันดับ 3 คือ กระทรวงมหาดไทย จำนวน 1 ครั้ง (ร้อยละ 5.3) โดยอ้างอิงสิ่งพิมพ์ของกรมการปกครอง จำนวน 1 ครั้ง (ร้อยละ 100)

สำนักภาษา อ้างถึงสิ่งพิมพ์รัฐบาลไทยของมหาวิทยาลัย สังกัดทบวงมหาวิทยาลัยมากที่สุด จำนวน 4 ครั้ง (ร้อยละ 80) โดยอ้างอิงสิ่งพิมพ์ของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยมากที่สุด จำนวน 2 ครั้ง (ร้อยละ 50) มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ และสถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ได้รับการอ้างอิง ในปริมาณที่เท่ากัน จำนวน 1 ครั้ง (ร้อยละ 25) ตามลำดับ

สำหรับสิ่งพิมพ์รัฐบาลไทยที่ได้รับการอ้างอิงในอันดับรองลงมาคือ กระทรวงศึกษาธิการ จำนวน 1 ครั้ง (ร้อยละ 20) นอกนั้นไม่ได้รับการอ้างอิงเลย

โครงการบัณฑิตศึกษาพัฒนาสังคม อ้างถึงสิ่งพิมพ์รัฐบาลไทยของมหาวิทยาลัย สังกัดทบวงมหาวิทยาลัยมากที่สุด จำนวน 320 ครั้ง (ร้อยละ 42.2) โดยอ้างอิงสิ่งพิมพ์ของสถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์มากเป็นอันดับ 1 จำนวน 129 ครั้ง (ร้อยละ 40.3) อันดับ 2 คือ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย จำนวน 94 ครั้ง (ร้อยละ 29.4) และอันดับ 3 คือ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ จำนวน 38 ครั้ง (ร้อยละ 11.9) ตามลำดับ

สำหรับสิ่งพิมพ์รัฐบาลไทยที่ได้รับการอ้างอิงในอันดับรองลงมาคือ สำนักนายกรัฐมนตรี จำนวน 291 ครั้ง (ร้อยละ 38.4) โดยอ้างอิงสิ่งพิมพ์ของสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ มากเป็นอันดับ 1 จำนวน 133 ครั้ง (ร้อยละ 45.8) อันดับ 2 คือ สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี จำนวน 68 ครั้ง (ร้อยละ 23.4) และอันดับ 3 คือ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ จำนวน 27 ครั้ง (ร้อยละ 9.3) ตามลำดับ

สิ่งพิมพ์รัฐบาลไทยของกระทรวงที่ได้รับการอ้างอิงเป็นอันดับที่ 3 คือ กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ จำนวน 37 ครั้ง (ร้อยละ 4.9) โดยอ้างอิงสิ่งพิมพ์ของกรมพัฒนาที่ดินและสำนักงานปฏิรูปที่ดินเพื่อเกษตรกรรมในปริมาณที่เท่ากันคือ จำนวน 7 ครั้ง (ร้อยละ 18.9) และสิ่งพิมพ์ของสำนักงานปลัดกระทรวง จำนวน 6 ครั้ง (ร้อยละ 16.2) ตามลำดับ

กระทรวงที่ได้รับการอ้างอิงน้อยที่สุดคือ กระทรวงคมนาคม จำนวน 1 ครั้ง (ร้อยละ 0.1) สิ่งพิมพ์รัฐบาลไทยที่ไม่ได้รับการอ้างอิงเลยคือ สิ่งพิมพ์ของกระทรวงการต่างประเทศ

หลายคณะ อ้างถึงสิ่งพิมพ์ของสำนักนายกรัฐมนตรีมากที่สุด จำนวน 40 ครั้ง (ร้อยละ 43) โดยอ้างอิงสิ่งพิมพ์ของสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติมากเป็นอันดับ 1 จำนวน 17 ครั้ง (ร้อยละ 42.5) อันดับ 2 คือ สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี จำนวน 9 ครั้ง (ร้อยละ 22.5) อันดับ 3 คือ สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี จำนวน 8 ครั้ง (ร้อยละ 20) ตามลำดับ

สำหรับสิ่งพิมพ์รัฐบาลไทยที่ได้รับการอ้างอิงในอันดับรองลงมาคือ กระทรวงมหาดไทย จำนวน 27 ครั้ง (ร้อยละ 29) โดยอ้างอิงถึงสิ่งพิมพ์ของสำนักงานปลัดกระทรวงมากเป็นอันดับ 1 จำนวน 24 ครั้ง (ร้อยละ 88.9) อันดับ 2 คือ กรมแรงงาน จำนวน 2 ครั้ง (ร้อยละ 7.4) อันดับ 3 คือ สำนักนโยบายและแผนมหาดไทย จำนวน 1 ครั้ง (ร้อยละ 3.7) ตามลำดับ

สิ่งพิมพ์รัฐบาลไทยของกระทรวงที่ได้รับการอ้างอิงเป็นอันดับ 3 คือ หน่วยงานราชการ อีสระ จำนวน 10 ครั้ง (ร้อยละ 10.7) โดยอ้างอิงถึงสิ่งพิมพ์ของธนาคารแห่งประเทศไทยเพียง หน่วยงานเดียว จำนวน 10 ครั้ง

กระทรวงที่ได้รับการอ้างอิงน้อยที่สุดคือ กระทรวงสาธารณสุข จำนวน 1 ครั้ง (ร้อยละ 1.1) กระทรวงที่ไม่ได้รับการอ้างอิงเลยคือ กระทรวงกลาโหม กระทรวงการคลัง กระทรวงการต่างประเทศ กระทรวงพาณิชย์ กระทรวงยุติธรรม กระทรวงวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและการพลังงาน กระทรวงศึกษาธิการและกระทรวงอุตสาหกรรม

7. รายชื่อสิ่งพิมพ์รัฐบาลไทยที่ได้รับการอ้างอิงมากที่สุด

จากการศึกษารายชื่อสิ่งพิมพ์รัฐบาลไทยที่ได้รับการอ้างอิงมากที่สุด จำนวน 3,153 รายการ พบว่า สิ่งพิมพ์รัฐบาลไทยภาษาไทยที่ได้รับการอ้างอิงมากที่สุดคือ แผนพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 4 จำนวน 27 ครั้ง รองลงมาคือ แผนพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 3 จำนวน 19 ครั้ง และ เศรษฐกิจประเทศไทย : ปัญหา นโยบาย จำนวน 18 ครั้ง ตามลำดับ สำหรับสิ่งพิมพ์รัฐบาลไทยภาษาอังกฤษที่ได้รับการอ้างอิงมากที่สุดคือ The Fourth National Economic and Social Development Plan (1977-1981) จำนวน 27 ครั้ง รองลงมาคือ The Fifth National Economic and Social Development Plan (1982-1986) จำนวน 16 ครั้ง และ The Third National Economic and Social Development Plan (1972-1976) จำนวน 12 ครั้ง ตามลำดับ ส่วนสิ่งพิมพ์รัฐบาลไทยที่เป็นวารสารภาษาไทยที่ได้รับการอ้างอิงมากที่สุด ได้แก่ ราชกิจจานุเบกษา จำนวน 266 ครั้ง รองลงมาคือ วารสารพัฒนบริหารศาสตร์ จำนวน 166 ครั้ง และ เทศาภิบาล จำนวน 45 ครั้ง ตามลำดับ สำหรับสิ่งพิมพ์รัฐบาลไทยที่เป็นวารสารภาษาอังกฤษที่ได้รับการอ้างอิงมีเพียง 3 รายการ ได้แก่

Bank of Thailand Monthly Bulletin, Bank of Thailand Monthly Report และ Bank of Thailand Quarterly Bulletin ซึ่งได้รับการอ้างอิงในปริมาณที่เท่ากันคือ จำนวน 1 ครั้ง สำหรับรายชื่อสิ่งพิมพ์รัฐบาลไทย ทั้งภาษาไทยและภาษาอังกฤษที่ได้รับการอ้างอิงตั้งแต่ 2 ครั้งขึ้นไป และรายชื่อวารสารที่ได้รับการอ้างอิงทั้งหมด ดูรายละเอียดในภาคผนวก ฉ

อภิปรายผล

การอภิปรายผลนี้ ผู้วิจัยได้เสนอข้อมูลตามแนววัตถุประสงค์และสมมุติฐานของการวิจัย และจากผลของการวิจัยพบว่าสอดคล้องกับสมมุติฐาน ดังนี้คือ

1. ปริมาณการอ้างอิงสิ่งพิมพ์รัฐบาลไทย

จากผลการวิจัย พบว่า จำนวนผลงานทางวิชาการที่รวบรวมได้ จำนวน 1,266 ชื่อเรื่องนั้น มีผลงานทางวิชาการที่มีการอ้างอิงแหล่งข้อมูลประเภทต่าง ๆ จำนวน 828 ชื่อเรื่อง (ร้อยละ 65.4) มีปริมาณการอ้างอิง 14,409 ครั้ง โดยเป็นผลงานทางวิชาการที่อ้างอิงสิ่งพิมพ์รัฐบาลไทย 565 ชื่อเรื่อง 3,418 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 23.7 ของปริมาณการอ้างอิงทั้งหมด การที่สิ่งพิมพ์รัฐบาลไทยได้รับการอ้างอิงน้อยในผลงานทางวิชาการของอาจารย์ เหตุผลที่น่าจะเป็นไปได้คือ ประการที่หนึ่ง อาจารย์อ้างอิงสิ่งพิมพ์ประเภทหนังสือที่เป็นภาษาต่างประเทศมากกว่าภาษาไทย ประการที่สอง อาจารย์ได้ค้นคว้าหาข้อมูลจากสิ่งพิมพ์รัฐบาลไทย แต่ไม่มีหลักฐานการอ้างอิง ประการที่สาม ความล่าช้าในการเผยแพร่สิ่งพิมพ์รัฐบาลไทยทำให้ข้อมูลบางเรื่องไม่ทันสมัย เช่น ข้อมูลเกี่ยวกับสถิติตัวเลขต่าง ๆ เป็นต้น ประการที่สี่ ผลงานวิจัยที่ทำเป็นเรื่องของการวิจัยสนาม (Field Research) ลักษณะการวิจัยประเภทนี้จะเก็บข้อมูลโดยวิธีการสัมภาษณ์ หรือการวิจัยแบบสังเกตการณ์ และประการสุดท้ายคือ มีหลักฐานการอ้างอิงสิ่งพิมพ์รัฐบาลไทย แต่หลักฐานที่อ้างอิงนั้นไม่สมบูรณ์พอที่จะนำมาวิเคราะห์ได้ จากผลการวิจัยนี้เมื่อเปรียบเทียบกับผลงานวิจัยอื่น ๆ แล้วปรากฏว่า ผลการวิจัยไม่แตกต่างกันมาก กล่าวคือ ปริมาณการอ้างอิงสิ่งพิมพ์รัฐบาลไทยนั้นไม่สูงมาก เช่น งานวิจัยของกมลรัตน์ ศัพท์เกตุร (2528) ; อารีย์ ที่นวัฒนา (2524) ; ประพิมพร สติธิตานนท์ (2527) ; วรณช สุนทรวิณิต (25228) และมุกดา ที่อมมาก (2526) ที่พบว่าสิ่งพิมพ์รัฐบาลไทยได้รับการอ้างอิงร้อยละ 0.15, 8.29, 20.27, และ 35.29 ของปริมาณการอ้างอิงทั้งหมด และ

ทั้งนี้สอดคล้องกับงานวิจัยในต่างประเทศที่ว่าอาจารย์ใช้สิ่งพิมพ์รัฐบาลร้อยละ 18 และ 31 (Crawford 1982 ; Hernon and Williams 1979) ในขณะที่ผลการศึกษาของวิช (Weech 1982) ให้ข้อมูลสนับสนุนการใช้สิ่งพิมพ์รัฐบาลสำหรับการค้นคว้าวิจัยกำลัง เป็นที่สนใจเพิ่มมากขึ้น แต่ทั้งนี้แตกต่างจากผลการวิจัยของเปรมวัลย์ วาไรธร (2520) ที่พบว่า ผู้วิจัยสาขาวิชารัฐศาสตร์ และรัฐประศาสนศาสตร์ใช้สิ่งพิมพ์รัฐบาลไทย ร้อยละ 86.29 และ 54.16 ตามลำดับ ส่วนงานวิจัยของสุจิตรา เพ็ญวรรณนะ (2523) พบแต่เพียงว่าอาจารย์ใช้สิ่งพิมพ์รัฐบาลมาก สำหรับ คณะ/สำนัก/โครงการ ที่มีปริมาณการอ้างอิงถึงสิ่งพิมพ์รัฐบาลไทยมากที่สุดคือ คณะรัฐประศาสนศาสตร์ รองลงมาคือ โครงการบัณฑิตศึกษาพัฒนาสังคม คณะพัฒนาการเศรษฐกิจ คณะสถิติประยุกต์ ตามลำดับ และสำนักภาษามีปริมาณการอ้างอิงถึงสิ่งพิมพ์รัฐบาลไทยน้อยที่สุด สาเหตุที่ปริมาณการอ้างอิงถึงสิ่งพิมพ์รัฐบาลไทยมากน้อยแตกต่างกันอาจจะเป็น เพราะว่ามีผลงานทางวิชาการของอาจารย์ที่นำมาเป็น กลุ่มประชากรของแต่ละคณะ/สำนัก/โครงการ มีจำนวนไม่เท่ากัน เช่น คณะรัฐประศาสนศาสตร์ มีผลงานทางวิชาการที่มีการอ้างอิง จำนวน 217 ชื่อเรื่อง ในขณะที่ผลงานทางวิชาการของสำนักภาษามีเพียง 1 ชื่อเรื่อง เป็นต้น อีกประการหนึ่งปริมาณการอ้างอิงถึงสิ่งพิมพ์รัฐบาลไทยมากน้อยแตกต่างกันในแต่ละคณะ/สำนัก/โครงการนั้น มีความสัมพันธ์กับสาขาวิชาที่เปิดสอน กล่าวคือ สาขาวิชาของ คณะรัฐประศาสนศาสตร์ เป็นเรื่องการบริหารงานราชการ สาขาวิชาการบริหารงานตำรวจ สาขา วิชาการพัฒนาและบริหารชุมชนชนบท สาขาวิชาการบริหารโครงการและการจัดการ สำหรับโครงการ บัณฑิตศึกษาพัฒนาสังคม สาขาวิชาที่เปิดสอน ได้แก่ การวิเคราะห์ทางสังคม นโยบายและการวางแผนทางสังคม การปฏิบัติการทางสังคม หรือคณะพัฒนาการเศรษฐกิจ สาขาวิชาที่เปิดสอน ได้แก่ การวางแผนเศรษฐกิจ การวางแผนภาคและเมือง เศรษฐศาสตร์การเกษตร เป็นต้น ซึ่งสาขาวิชาเหล่านี้มีความสัมพันธ์และเกี่ยวข้องกับข้อมูลและเรื่องราวต่าง ๆ ในสิ่งพิมพ์รัฐบาลไทยมากกว่าสาขา วิชาที่เปิดสอนในคณะบริหารธุรกิจ ซึ่งจะเป็นเรื่องเกี่ยวกับ การบริหารธุรกิจ การบัญชี หรือเป็นการ ศึกษาเฉพาะกรณีในหน่วยงานนั้น ๆ ดังนั้นการเรียบเรียงเนื้อหาในผลงานทางวิชาการของอาจารย์ จึงอาจจะไม่มีการอ้างอิงถึงสิ่งพิมพ์รัฐบาลไทย เป็นต้น ดังปรากฏในงานวิจัยของมุกดา ชื่อมาก (2526 : 85) ที่ศึกษาเกี่ยวกับการวิเคราะห์การอ้างอิงในเอกสารวิจัยส่วนบุคคลของนักศึกษา วิทยาลัยบ็องกันราชอาณาจักร ซึ่งมีขอบเขตเนื้อหาเกี่ยวกับการเมือง การทหาร เศรษฐกิจ และสังคม จิตวิทยา ปรากฏว่า สิ่งพิมพ์รัฐบาลไทยได้รับการอ้างอิงสูงกว่าสิ่งพิมพ์อื่น ๆ คือ ร้อยละ 35.29

2. ภาษาของสิ่งพิมพ์รัฐบาลไทยที่ได้รับการอ้างอิงถึง

จากผลของการวิเคราะห์ข้อมูล พบว่า สิ่งพิมพ์รัฐบาลไทยภาษาไทยได้รับการอ้างอิงถึงมากกว่าสิ่งพิมพ์รัฐบาลไทยภาษาอังกฤษ คิดเป็นอัตราส่วนร้อยละ 82.8 : 17.2 ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ เปรมวัลย์ วาธิธ (2520) ; อารีย์ ที่นวัฒนา (2524) ; มุกดา ที่อมาก (2526) ; วรบุษ สุนทรวินิต (2528) ที่พบผลตรงกันว่า สิ่งพิมพ์รัฐบาลไทยภาษาไทยได้รับการอ้างอิงถึงมากกว่าสิ่งพิมพ์รัฐบาลไทยภาษาอังกฤษ ทั้งนี้อาจจะ เป็นเพราะว่าสิ่งพิมพ์รัฐบาลไทย เป็นสิ่งพิมพ์รัฐบาลที่จัดทำโดยหน่วยราชการต่าง ๆ เพื่อเผยแพร่ให้ประชาชนทราบเรื่องราว กิจกรรมต่าง ๆ ซึ่งเป็นเรื่องเกี่ยวกับประเทศไทย ส่วนใหญ่จะพิมพ์ออกมาเป็นภาษาไทย และตรงกับหลักความเป็นจริงที่ว่า เอกสารที่เขียนเป็นภาษาไทย มักอ้างอิงเอกสารที่เขียนเป็นภาษาไทยเดียวกันนั้น (Broadus 1971 : 240) เช่น ถ้างานเขียนเป็นภาษาไทยก็มักอ้างอิงงานที่เขียนเป็นภาษาไทย ถ้าเขียนเป็นภาษาอังกฤษก็จะอ้างอิงเอกสารที่เป็นภาษาอังกฤษมากที่สุด

3. ประเภทของสิ่งพิมพ์รัฐบาลไทยที่ได้รับการอ้างอิงถึง

จากผลการศึกษา พบว่า ประเภทของสิ่งพิมพ์รัฐบาลไทยที่ได้รับการอ้างอิงถึงมากที่สุด ในเกือบทุกคณะ/สำนัก/โครงการ ได้แก่ รายงานผลการค้นคว้าและวิจัย คิดเป็นร้อยละ 29.3 ของปริมาณการอ้างอิงทั้งหมด ทั้งนี้เพราะว่าสิ่งพิมพ์รัฐบาลไทยประเภทนี้ได้รวมถึงสิ่งพิมพ์ประเภทตำรา หนังสือ เอกสารประกอบการสอนด้วยส่วนใหญ่แล้วสิ่งพิมพ์ประเภทนี้จะเป็นผลงานทางวิชาการของอาจารย์สังกัดมหาวิทยาลัยต่าง ๆ เพราะหน้าที่สำคัญประการแรกและประการที่สอง ของอาจารย์คือ งานสอนและงานวิจัย จึงจำเป็นต้องมีการเขียนเอกสารทางวิชาการ การแต่งตำรา การเขียนเอกสารประกอบการสอน บทความทางวิชาการ และการทำงานวิจัย (รพี สุวรรณะชฎ 2521 : 40-41) และอาจารย์แต่ละคณะ/สำนัก/โครงการ จะอ้างอิงสิ่งพิมพ์ประเภทงานวิจัย ตำรา หนังสือที่ออกโดยมหาวิทยาลัยต่าง ๆ เป็นจำนวนมาก เหตุผลอีกประการหนึ่งคือ สิ่งพิมพ์ประเภทดังกล่าวมาแล้วนี้เป็น เอกสารปฐมภูมิและมีความสำคัญในการที่จะนำไปเป็น เอกสารอ้างอิง และเหตุผลประการสุดท้าย คือ อาจารย์มักจะทำอ้างอิงถึงสิ่งพิมพ์ที่เป็นผลงานของตนหรือมีความคุ้นเคยกับสิ่งพิมพ์นั้น ๆ จึงอาจจะเป็นสาเหตุที่ทำให้ได้รับการอ้างอิงถึงมาก

ผลการวิจัยดังกล่าวนี้สอดคล้องกับงานวิจัยของคุณาวุฒิ เทียมทอง ที่พบว่า อาจารย์อ้างอิงสิ่งพิมพ์รัฐบาลประเภทรายงานการค้นคว้าวิจัยมากที่สุด ในขณะที่ประพิมพ์ สติรวัฒนานนท์ พบว่า สิ่งพิมพ์รัฐบาลประเภทระเบียบ กฎข้อบังคับ และคู่มือ ได้รับการอ้างอิงมากที่สุด

สำหรับประเภทของสิ่งพิมพ์รัฐบาลไทยที่ไม่ได้รับการอ้างอิงเลย ได้แก่ ร่างกฎหมายและมติ ผลการพิจารณา คำพิพากษาและความเห็นศาล และข่าวที่ให้แก่นิตยสารสิ่งพิมพ์ปรากฏว่า สอดคล้องกับงานวิจัยของคุณาวุฒิ เทียมทอง (2527) และประพิมพ์ สติรวัฒนานนท์ (2527) อาจจะเนื่องมาจากสิ่งพิมพ์รัฐบาลไทยประเภทนี้ไม่ได้มีการเผยแพร่มากนักเหมือนกับสิ่งพิมพ์รัฐบาลไทยประเภทอื่น เช่น รายงานการบริหาร รายงานสถิติ รายงานคณะกรรมการ รายงานการค้นคว้าและวิจัย และขอบเขตเนื้อหาวิชาที่มีความเฉพาะเจาะจงมากกว่าสิ่งพิมพ์รัฐบาลไทยประเภทอื่น จึงอาจจะเป็นสาเหตุที่ทำให้ไม่ได้รับการอ้างอิงเลย แต่ต่างไปจากงานวิจัยของเปรมวัลย์ วาริธร ที่พบว่า ประเภทของผลงานวิจัยที่ไม่ได้รับการอ้างอิงเลย ได้แก่ แผนที่ ภาพยนตร์และโสตทัศนวัสดุ

4. ขอบเขตเนื้อหาของสิ่งพิมพ์รัฐบาลไทยที่ได้รับการอ้างอิง

จากผลการศึกษา พบว่า ขอบเขตเนื้อหาของสิ่งพิมพ์รัฐบาลไทยที่ได้รับการอ้างอิงมากที่สุด ได้แก่ หมวดสังคมศาสตร์ (H-HX) ได้รับการอ้างอิงคิดเป็นร้อยละ 60 ของปริมาณการอ้างอิงทั้งหมด ทั้งนี้เนื่องจาก หมวดสังคมศาสตร์ (H-HX) เป็นหมวดที่ครอบคลุมเนื้อหาวิชากว้างขวางมาก อันได้แก่ หมวด H สังคมศาสตร์ทั่วไป HA สถิติ HB ทฤษฎีเศรษฐศาสตร์ HC สถานะทางเศรษฐกิจและประวัติ HD ที่ดิน การเกษตร อุตสาหกรรม HE การขนส่งและการคมนาคม HF การพาณิชย์ HG การเงิน HJ การคลัง HM สังคมวิทยา HN สถานะทางสังคม ซึ่งลักษณะขอบเขตเนื้อหาเหล่านี้ตรงกับสาขาวิชาที่เปิดสอนอยู่ในหลายคณะ และเนื้อหาวิชาในแต่ละคณะจะเป็นลักษณะสหสาขาวิชา (Inter - Disciplinary) และเป็นวิชาที่เลือกสาระสำคัญเกี่ยวกับการพัฒนาและการเปลี่ยนแปลงทางสังคมมาจากหลายวิชา (Multi-Disciplinary Approach) (จักรกฤษณ์ นรนิติผดุงการ 2516 : 11-12) และประกอบด้วย

สำนักบรรณสารการพัฒนาเป็นห้องสมุดที่เน้นหนักทางด้านสังคมศาสตร์ ดังนั้นจึงมีสิ่งพิมพ์รัฐบาลไทยในหมวดดังกล่าวมากและเผยแพร่ต่อผู้ใช้ จึงอาจจะ เป็นเหตุให้ได้รับการอ้างอิงมากที่สุด

เมื่อศึกษาในรายละเอียดของหมวดย่อยในหมวดสังคมศาสตร์ (H-HX) ที่ได้รับการอ้างอิงในแต่ละคณะ/สำนัก/โครงการ พบว่า หมวดย่อยหมวดที่ดิน การเกษตร อุตสาหกรรม (HD) และหมวดย่อยหมวดสถานะทางเศรษฐกิจและประวัติ (HC) ได้รับการอ้างอิงมากที่สุดในเกือบทุกคณะ/สำนัก/โครงการ ยกเว้นคณะสถิติประยุกต์ ซึ่งอ้างอิงหมวดย่อยหมวดครอบครัว การแต่งงาน สตรี (HQ) มากที่สุด ซึ่งเนื้อหาของหมวดย่อยเหล่านี้คือ หมวดย่อยหมวดที่ดิน การเกษตร อุตสาหกรรม (HD) ครอบคลุมเนื้อหาเกี่ยวกับการจัดการทางด้านอุตสาหกรรม การผลิตสินค้า อุตสาหกรรม ค่าใช้จ่าย การวางแผนการพัฒนาและความเจริญเติบโตทางด้านเศรษฐกิจ การใช้ที่ดิน การเกษตรในแง่เศรษฐกิจ แรงงาน หมวดย่อยหมวดสถานะทางเศรษฐกิจและประวัติ (HC) ครอบคลุมเนื้อหาเกี่ยวกับสถานะทางเศรษฐกิจของประเทศไทยและของประเทศอื่น ๆ และหมวดย่อยหมวดครอบครัว การแต่งงาน สตรี (HQ) ขอบเขตเนื้อหาเหล่านี้มีความเกี่ยวข้องกับ การเรียนการสอนในสาขาวิชาของคณะ/สำนัก/โครงการต่าง ๆ เช่น คณะพัฒนาการเศรษฐกิจ สาขาวิชาที่เปิดสอน ได้แก่ การวางแผนเศรษฐกิจ เศรษฐกิจระหว่างประเทศ เศรษฐศาสตร์การเกษตร เศรษฐศาสตร์การคลัง เศรษฐศาสตร์อุตสาหกรรมและแรงงาน เศรษฐศาสตร์ประชากร และมนุษย์ทรัพยากร หรือคณะสถิติประยุกต์ สาขาวิชาที่เปิดสอน ได้แก่ สาขาสถิติ สาขาคอมพิวเตอร์ สาขาประชากรศาสตร์ สาขาประชากรกับสุขภาพ สาขาประชากรการเกษตร เป็นต้น จึงทำให้หมวดย่อยดังกล่าวข้างต้นได้รับการอ้างอิงมากที่สุด จึงอาจกล่าวได้ว่าทุกคณะ/สำนัก/โครงการ ต่างอ้างอิงสิ่งพิมพ์รัฐบาลไทยที่มีขอบเขตเนื้อหา เดียวกันกับสาขาวิชานั้น ๆ มากที่สุด จึงสอดคล้องกับผลการวิจัยของอารีย์ ชื่นวัฒนา (2524) ; วรนุช สุนทรวินิต (2528) ; มุกดา ชื่อมาก (2526) ; ประพิมพ์พร สถิรวัฒนานนท์ (2527) กล่าวคือ อารีย์ ชื่นวัฒนา พบว่า ร้อยละ 67 ของเอกสารที่ได้รับการอ้างอิงมี เนื้อหาในสาขาวิชาบรรณารักษศาสตร์และสารนิเทศศาสตร์ ส่วน วรนุช สุนทรวินิต และประพิมพ์พร สถิรวัฒนานนท์ พบว่า เอกสารที่มีขอบเขตเนื้อหาวิชาเกี่ยวกับการศึกษาได้รับการอ้างอิงมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 50.93 และ 61.19 และมุกดา ชื่อมาก พบว่า เอกสารที่ถูกนำมาอ้างอิงอยู่ในขอบเขตเนื้อหา รัฐประศาสนศาสตร์มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ

สำหรับขอบเขตเนื้อหาในหมวดเรื่องทั่วไป (A) หมวดประวัติศาสตร์เบ็ดเตล็ด (C) หมวดประวัติศาสตร์อเมริกา : ชิกโลกตะวันตก (E-F) หมวดดนตรี (M) และหมวดนาฏศาสตร์ (V) ไม่ได้รับการอ้างอิงเลย เนื่องจากการอ้างอิงสิ่งพิมพ์รัฐบาลไทยในผลงานทางวิชาการไม่มีขอบเขตเนื้อหาวิชาดังกล่าว

5. อายุของสิ่งพิมพ์รัฐบาลไทยที่ได้รับการอ้างอิง

ช่วงอายุสิ่งพิมพ์รัฐบาลไทยที่ได้รับการอ้างอิงมากที่สุด ได้แก่ 0-5 ปี ร้อยละ 62.5 ของสิ่งพิมพ์รัฐบาลไทยที่ได้รับการอ้างอิงทั้งหมด รองลงมาคือ ช่วงอายุ 6-10 ปี และ 11-15 ปี คิดเป็นร้อยละ 20.5 และ 7.5 ตามลำดับ อย่างไรก็ตาม ถึงแม้ว่า ผลการวิจัยสอดคล้องกับสมมุติฐานที่ตั้งไว้ว่าอาจารย์อ้างอิงสิ่งพิมพ์รัฐบาลไทยที่มีอายุไม่เกิน 10 ปี แต่โดยความเป็นจริงแล้วสิ่งพิมพ์รัฐบาลไทยที่ได้รับการอ้างอิงมากที่สุด อยู่ในช่วงอายุ 0-5 ปี แสดงให้เห็นว่า อาจารย์ทุกคณะ/สำนัก/โครงการ นิยมใช้สิ่งพิมพ์รัฐบาลไทยที่ทันสมัย และปริมาณการอ้างอิงจะลดลงตามช่วงอายุที่เพิ่มขึ้น ผลการวิจัยดังกล่าวนี้สอดคล้องกับงานวิจัยที่เกี่ยวกับการวิเคราะห์ การอ้างอิงอายุของสิ่งพิมพ์ที่ต้องการศึกษา ซึ่งพบผลตรงกันว่า เอกสารที่ได้รับการอ้างอิงมากจะอยู่ในช่วงอายุ 0-5 ปี และรองลงมา เป็นเอกสารที่มีอายุอยู่ในช่วง 6-10 ปี

เมื่อศึกษากลุ่มอายุของสิ่งพิมพ์รัฐบาลไทยที่ได้รับการอ้างอิงจำแนกตามคณะ/สำนัก/โครงการ พบว่า ต่างอ้างอิงสิ่งพิมพ์รัฐบาลไทยในช่วงอายุ 0-5 ปี มากที่สุด ทั้งนี้ยกเว้น สำนักภาษาที่อ้างอิงสิ่งพิมพ์รัฐบาลไทยในช่วงอายุ 11-15 ปี และ 20 ปีขึ้นไป มากที่สุดในปริมาณที่เท่ากัน เช่นเดียวกับคณะรัฐประศาสนศาสตร์และหลายคณะที่อ้างอิงสิ่งพิมพ์รัฐบาลไทยในช่วงอายุ 20 ปีขึ้นไปมากที่สุด อาจจะเป็นได้ว่าสิ่งพิมพ์รัฐบาลไทยที่ได้รับการอ้างอิง เป็นประเภทกฎหมายและเหตุการณ์เรื่องราวทางประวัติศาสตร์ ซึ่งสิ่งพิมพ์รัฐบาลไทยประเภทนี้ส่วนใหญ่มักจะมีอายุสูง จึงทำให้มีการอ้างอิงสิ่งพิมพ์รัฐบาลไทยในช่วงอายุ 20 ปีขึ้นไปมากกว่าคณะ/สำนัก/โครงการ อื่น ๆ

6. แหล่งผลิตของสิ่งพิมพ์รัฐบาลไทยที่ได้รับการอ้างอิง

แหล่งผลิตสิ่งพิมพ์รัฐบาลไทยที่ได้รับการอ้างอิงมากที่สุด ได้แก่สิ่งพิมพ์รัฐบาลไทย ที่ออกโดยมหาวิทยาลัยในสังกัดทบวงมหาวิทยาลัย ได้รับการอ้างอิง คิดเป็นร้อยละ 41.6 ของ ปริมาณการอ้างอิงทั้งหมด ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากว่ามหาวิทยาลัยในสังกัดทบวงมหาวิทยาลัย เป็นสถาบัน การศึกษาที่ผลิตบัณฑิต ดังนั้นหน้าที่ของอาจารย์คือ งานสอนและงานวิจัย ทำให้อาจารย์ผลิตผลงาน ทางวิชาการออกมามากกว่าหน่วยงานอื่น ๆ และผลงานทางวิชาการเหล่านั้นก็มีเนื้อหาวิชาไปใน ทานองเดียวกันกับวิชาต่าง ๆ ที่สอนในมหาวิทยาลัย ดังนั้นจึงทำให้การนำผลงานทางวิชาการ เหล่านี้ไปอ้างอิงในงาน เขียนย่อมากตามไปด้วย เหตุผลอีกประการหนึ่งที่มีความสัมพันธ์เกี่ยวข้อง ที่ทำให้สิ่งพิมพ์รัฐบาลไทยของมหาวิทยาลัยได้รับการอ้างอิงมากที่สุดคือ ประเภทของสิ่งพิมพ์รัฐบาลไทย ที่ได้รับการอ้างอิงมากที่สุดคือ รายงานการค้นคว้าและวิจัยมากที่สุด รองลงมาคือ วารสาร ได้แก่ ราชกิจจานุเบกษา และ วารสารพัฒนบริหารศาสตร์ ตามลำดับ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง วารสาร พัฒนบริหารศาสตร์ นั้นออกโดยสถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ สิ่งพิมพ์รัฐบาลไทยทั้ง 2 ประเภทนี้ ออกโดยมหาวิทยาลัย จึงทำให้สิ่งพิมพ์ของมหาวิทยาลัยในสังกัดทบวงมหาวิทยาลัยได้รับอ้างอิง มากที่สุด

เมื่อศึกษาการอ้างอิงแหล่งที่ผลิตสิ่งพิมพ์รัฐบาลไทยของแต่ละคณะ/สำนัก/โครงการ พบว่าคณะพัฒนาการเศรษฐกิจ คณะรัฐประศาสนศาสตร์ สำนักฝึกอบรม และโครงการบัณฑิตศึกษา พัฒนาสังคมอ้างอิงถึงสิ่งพิมพ์รัฐบาลไทยของสถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ อาจเนื่องมาจากสถาบัน บัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ เป็นสถาบันการศึกษาที่เน้นหนักทางด้านรัฐประศาสนศาสตร์ เศรษฐศาสตร์ และสังคมวิทยา ซึ่งสอดคล้องกับสาขาวิชาที่เปิดสอนอยู่ในคณะ/สำนัก/โครงการ เหตุผลอีก . ประการหนึ่งคือ อาจารย์มักจะอ้างอิงผลงานของตนในงาน เขียนเรื่องต่าง ๆ และส่วนใหญ่ ผลงานเหล่านั้นจะแสดงรายละเอียดถึงสถานที่ที่อาจารย์สังกัดอยู่ ซึ่งย่อมหมายถึง ว่ามหาวิทยาลัย ต่าง ๆ เหล่านี้ย่อมได้รับการอ้างอิงมากเช่นเดียวกัน ประการสุดท้ายนอกจากอาจารย์อ้างอิง ผลงานของตนแล้วยังอ้างอิงผลงานของอาจารย์อื่น ๆ ในมหาวิทยาลัยเดียวกันอีกด้วย จึงทำให้ สิ่งพิมพ์รัฐบาลไทยของสถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ได้รับการอ้างอิงสูง ส่วนคณะสถิติประยุกต์

สำนักบรรณสารการพัฒนา สำนักภาษา อ้างอิงสิ่งพิมพ์รัฐบาลไทยของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยมากที่สุด โดยคณะสถิติ ประยุกต์จะอ้างอิงสิ่งพิมพ์ของสถาบันประชากรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยมากที่สุด เหตุผลที่อาจจะเป็นไปได้คือ สถาบันประชากรศาสตร์ เป็นสถาบันที่เน้นหนักทางด้านประชากร และ คณะสถิติประยุกต์ได้เปิดสอนสาขาวิชาประชากรศาสตร์ทั้งในระดับปริญญาโทและระดับปริญญา เอก จึงทำให้การผลิตเอกสารวิชาการทางด้านนี้เพิ่มขึ้น และมีผลต่อการนำเอกสารของสถาบันประชากรศาสตร์มาเป็นหลักฐานอ้างอิงมากตามไปด้วย และอีกประการหนึ่งคือ สิ่งพิมพ์ของสถาบันการศึกษา ดังกล่าวตรงกับสาขาวิชาที่สอนมากกว่าแห่งอื่น ๆ สำหรับคณะบริหารธุรกิจ อ้างอิงสิ่งพิมพ์รัฐบาลไทย ของสำนักนายกรัฐมนตรียิ่งที่สุด และคณะพัฒนาการ เศรษฐกิจอ้างอิงสิ่งพิมพ์รัฐบาลไทยของสำนัก นายกรัฐมนตรีและทบวงมหาวิทยาลัยในปริมาณที่ใกล้เคียงกันมาก จำนวน 167 และ 166 ตามลำดับ อาจเป็นเพราะว่าสาขาวิชาของทั้ง 2 คณะ เกี่ยวกัน เรื่อง เศรษฐศาสตร์ เศรษฐกิจระหว่างประเทศ การลงทุนงบประมาณ อุตสาหกรรม การพัฒนาชนบท เป็นต้น และหน่วยงานที่ออกสิ่งพิมพ์ที่มี เนื้อหาวิชา ในทำนองนี้มากที่สุดคือ สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการ เศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ซึ่งเป็นหน่วยงาน ที่ได้รับการอ้างอิงมากที่สุดจาก 2 คณะดังกล่าว

7. รายชื่อสิ่งพิมพ์รัฐบาลไทยที่ได้รับการอ้างอิง

จากการศึกษารายชื่อสิ่งพิมพ์รัฐบาลไทยที่ได้รับการอ้างอิงมากที่สุดทั้งภาษาไทย และภาษาอังกฤษ ปรากฏว่า แผนพัฒนาการ เศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 4 ทั้งภาคภาษาไทย และภาษาอังกฤษ ได้รับการอ้างอิงมากที่สุดในปริมาณที่เท่ากันคือ จำนวน 27 ครั้ง ทั้งนี้อาจเนื่อง จากแผนพัฒนาการ เศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ เป็นแผนที่ได้กำหนดให้มีลักษณะเป็นแผนแม่บทที่วาง กรอบนโยบายแห่งชาติ ทางด้าน เศรษฐกิจและสังคม เพื่อให้หน่วยงานของรัฐบาลและผู้บริหารนโยบาย ของประเทศสามารถนำไป เป็นแนวในการปรับปรุงนโยบาย เฉพาะด้านและการจัดทำแผนงาน ตลอด ทั้งโครงการพัฒนาในแต่ละสาขาที่มีความสำคัญต่อการแก้ปัญหา เศรษฐกิจและสังคมให้บรรลุถึงวัตถุประสงค์ หลักในการพัฒนาประเทศในแนวเดียวกัน (สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการ เศรษฐกิจและสังคม แห่งชาติ 2520 : 1) และขอบเขตเนื้อหาของแผนพัฒนาการ เศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ มีเนื้อหา กว้างขวางครอบคลุมสาขาวิชาที่เปิดสอนในหลายคณะของสถาบัน เช่น สาขาวิชา นโยบายสาธารณะ และการบริหารโครงการ ของคณะรัฐประศาสนศาสตร์ สาขาวิชาการจัดการตลาดของคณะบริหาร ธุกิจ สาขาวิชาการวางแผนภาคและเมือง สาขาวิชาการวางแผน เศรษฐกิจ สาขาวิชา เศรษฐกิจ ระหว่างประเทศ ของคณะพัฒนาการ เศรษฐกิจ สาขาวิชาประชากรศาสตร์ ของคณะสถิติประยุกต์ สาขาวิชา นโยบายและการวางแผนทางสังคม ของโครงการบัณฑิตศึกษาพัฒนาสังคม เป็นต้น ดังนั้น แผนพัฒนาการ เศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ จึงเป็นสิ่งพิมพ์รัฐบาลไทยที่ได้รับการอ้างอิงมากที่สุด

สำหรับสิ่งพิมพ์รัฐบาลไทยที่เป็นวารสารที่ได้รับการอ้างอิงถึงมากที่สุด ได้แก่ ราชกิจจานุเบกษา อาจจะเป็นเพราะว่าในการทำวิจัยนั้น จำเป็นต้องศึกษานโยบายของรัฐ ของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง และอ้างอิงกฎหมายที่รองรับในเรื่องนั้น ๆ เพื่อจะได้ทราบแนว ทางปฏิบัติและสอดคล้องกับสภาพความเป็นจริง และเพื่อใช้ประโยชน์ขั้นตอนการเสนอแนะ ถึงความเป็นไปได้และสอดคล้องกับกฎหมาย และ ราชกิจจานุเบกษา เป็นวารสารทางด้าน กฎหมาย ซึ่งรัฐบาลกำหนดว่ากฎหมายทุกฉบับก่อนที่จะมีผลนำไปใช้ได้ต่อเมื่อประกาศลงใน ราชกิจจานุเบกษา และเป็นวารสารที่ออกโดยงานราชกิจจานุเบกษา กองประกาศิตสำนัก เลขาธิการคณะรัฐมนตรี ซึ่งย่อมเป็นที่เชื่อถือได้ จึงได้รับการอ้างอิงถึงมากที่สุด

ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปปฏิบัติ

1. จากผลของการวิเคราะห์การอ้างอิง สำนักบรรณสารการพัฒนาสามารถ นำผลการวิเคราะห์การใช้สิ่งพิมพ์รัฐบาลไทยไปประกอบการพิจารณา เพื่อจัดทำทรัพยากร ห้องสมุด เช่น ควรจะให้ความสำคัญแก่เอกสารประเภทรายงานการค้นคว้าและวิจัย และ วารสารซึ่งตรงกับสาขาวิชาที่เปิดสอนอยู่ในสถาบัน เป็นอันดับแรก เพราะสิ่งพิมพ์ทั้ง 2 ประเภทนี้มีการใช้มาก
2. จากการศึกษาขอบเขตเนื้อหาวิชาของสิ่งพิมพ์รัฐบาลไทยที่ได้รับการอ้างอิง ถึงมากที่สุด ทำให้ทราบว่า หมวดสังคมศาสตร์ โดยเฉพาะอย่างยิ่งหมวดที่เกี่ยวกับ เรื่อง เศรษฐกิจ อุตสาหกรรม การเกษตร ประชากร มีการใช้มาก ดังนั้นบรรณารักษ์จึงควรจัดหาสิ่งพิมพ์ รัฐบาลไทยในขอบเขตเนื้อหาวิชาดังกล่าว เข้าห้องสมุดเพิ่มขึ้น
3. เนื่องจากผลการวิเคราะห์อายุของสิ่งพิมพ์รัฐบาลไทยนั้น ช่วงอายุ 0-5 ปี ได้รับการอ้างอิงถึงมากที่สุด ดังนั้นควรจะมีการพิจารณาจำหน่ายสิ่งพิมพ์รัฐบาลไทย ที่เก่ามากที่ไม่ได้ใช้หรือใช้น้อยมากออกจากชั้นหนังสือ เพื่อนำสิ่งพิมพ์รัฐบาลใหม่ที่อยู่ในช่วง 0-5 ปี เข้ามาเพิ่มแทนที่
4. ควรจะมีการติดตามสิ่งพิมพ์รัฐบาลไทยประเภทรายงานประจำปี หรือ สิ่งพิมพ์ต่อเนื่องที่ออกมาเป็นระยะ ๆ ที่มีผู้ใช้บริการมาก ให้เข้าห้องสมุดอย่างสม่ำเสมอ
5. สิ่งพิมพ์รัฐบาลไทยประเภทวารสารฉบับเย็บเล่ม ควรจะมีวารสารครบ ทุกฉบับภายในเล่มนั้น ถ้าหากว่าวารสารฉบับใดขาดหายไป ควรจะมีการยืมระหว่างห้องสมุด เพื่อนำมาถ่ายเอกสาร และนำมาเสริมในส่วนที่ขาดหายไป

6. ผลการวิจัยครั้งนี้ มหาวิทยาลัยหรือสถาบันการศึกษาต่าง ๆ ทางด้านสังคมศาสตร์สามารถใช้ เป็นแนวทางในการจัดหาสิ่งพิมพ์รัฐบาลไทย เข้าห้องสมุด

ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

1. การวิจัยครั้งนี้ เป็นการวิเคราะห์การอ้างอิงผลงานทางวิชาการของอาจารย์สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ แต่ในปัจจุบันสถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ ได้มีการเรียนการสอนระดับปริญญา เอก ดังนั้นในอนาคตจึงควรมีการศึกษาการวิเคราะห์การอ้างอิงการใช้สิ่งพิมพ์รัฐบาลไทยของนักศึกษาระดับปริญญา เอกด้วย เพื่อเปรียบเทียบการใช้สิ่งพิมพ์รัฐบาลไทยว่าจะแตกต่างกันอย่างไร

2. ควรจะมีการศึกษาการใช้และไม่ใช้สิ่งพิมพ์รัฐบาลไทยของอาจารย์สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ ด้วยวิธีการอื่น เช่น การส่งแบบสอบถามหรือการศึกษาคณะกรรมาธิการ ทั้งนี้ เพื่อใช้เป็นแนวทางในการจัดบริการต่าง ๆ ให้สอดคล้องกับความต้องการของผู้ใช้ห้องสมุดให้ได้สมบูรณ์ยิ่งขึ้น

3. ควรจะมีการศึกษาถึงวิธีการค้นหาสิ่งพิมพ์รัฐบาลไทย และการค้นหาสิ่งพิมพ์รัฐบาลไทยที่ต้องการไม่พบ เพื่อใช้เป็นแนวทางในการแก้ไขข้อบกพร่องในการให้บริการ

4. ควรจะมีการศึกษาการใช้สิ่งพิมพ์รัฐบาลไทยของนักศึกษาด้วย เพื่อเปรียบเทียบความต้องการในการใช้สิ่งพิมพ์รัฐบาลไทยของอาจารย์และนักศึกษา ซึ่งจะ เป็นประโยชน์ต่อการจัดหาทรัพยากรของห้องสมุดต่อไป

5. ควรจะมีการวิเคราะห์การอ้างอิง เอกสารประเภทอื่น ๆ ในผลงานทางวิชาการของอาจารย์สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ เพื่อศึกษา เปรียบเทียบการใช้สิ่งพิมพ์รัฐบาลไทยกับสิ่งพิมพ์ประเภทอื่น ๆ ว่าแตกต่างกันหรือไม่

ข้อจำกัดในการวิจัย

1. ผลงานทางวิชาการของอาจารย์บางส่วนที่เป็นผลงานวิจัยที่ไม่พิมพ์เผยแพร่ ทำให้ไม่สามารถนำผลงานทางวิชาการส่วนนั้นมาวิเคราะห์ได้

2. ผลงานทางวิชาการที่มีรายการบรรณานุกรมหรือเชิงอรรถที่ไม่สมบูรณ์ ทำให้ไม่สามารถนำรายการเหล่านั้นมาวิเคราะห์การอ้างถึงสิ่งพิมพ์รัฐบาลไทยได้